

vægelsen og Socialdemokratiet, De Radikale og regeringen har gjort arbejdet for de borgerlige, har gennemført nogle stramminger for de arbejdsløse, som de borgerlige har ønsket gennem mange år. Det synes jeg er sørgeligt. Det er dybt, dybt sørgeligt.

Og vi mangler stadig væk at få et svar fra regeringen på, hvad der skal ske, hvis det her ikke virker, og vi mangler at få et svar på, hvilke forpligtelser der ligger i forhold til arbejdsgiverne i det her?

Statsministeren er helt med rette optaget af hele problemet omkring den sociale udstødning. Han sagde selv, at det første, man skal spørge et menneske om, er: Hvad kan du? Ja, jeg er helt enig, men det er jo ikke det, man gør med den nye arbejdsmarkedsreform. Det er jo, at man siger: Hvis du ikke får et job, hvis du ikke kan klare dig på arbejdsmarkedet, så bliver du hurtigere smidt ud af arbejdsmarkedet. Det er sandheden i det. Man siger til de ældre, til de 50-54-årige: Det sikkerhedsnet, I har haft ved, at I kan blive i dagpengesystemet, fjerner vi, og hvis I risikerer at skulle ryge ud af dagpengesystemet, så gør I det også; så ryger I på bistandshjælp.

Er det det menneskesyn, der lå bag det, statsministeren sagde før, som ligger bag den her arbejdsmarkedsreform, og hvor man har en positiv tilgang, hvor man har tillid til andre mennesker, hvor man siger: Hvad kan du? Vi mener det ikke; vi er dybt, dybt uenige i den tankegang, den strategi, som giver flere pisk til de arbejdsløse i stedet for at give flere tilbud til de arbejdsløse. Det er den måde, vi vil håndtere det på, og derfor er de her stramminger skamfulde, og vi forstår til fulde, at der stadig væk og fortsat er en kraftig modstand og en stigende modstand i fagbevægelsen imod de her stramminger.

Så desværre, vores kvittering bliver: Ja, vi vil gøre alt, hvad vi kan; vi vil fortsætte med at presse regeringen. Men jeg må indrømme, at efter debatten i dag, efter den trepartsaftale, der er kommet frem, efter de stramminger i arbejdsmarkedspolitikken, efter hele meldingen omkring finanspolitikken og omkring samarbejds-mønsteret, er vi desværre bange for, at det er partiet Venstre og ikke venstrefløj, der kommer ind og får indflydelse.

Det er vi kede af, og vi tror også, at mange af de vælgere, der stemte på Socialdemokratiet, fordi partiet Venstre skulle holdes uden for indflydelse, er kede af det her.

Ellen Kristensen (V):

Det er en bemærkning til statsministerens svar.

For det første vil jeg takke statsministeren for, at han ville tage sagen op og være med til at løse konflikten, der er mellem Grønlands hjemmestyre og Danmarks Lærerforening.

Desværre har statsministeren vist fået for vane at undlade svare på konkrete spørgsmål, og derfor vil jeg gentage spørgsmålet om, hvornår eksperimentet med de 22 grønlandske børn regnes for afsluttet, og hvis det ikke kan besvares nu, ønsker jeg et skriftligt svar.

Til sidst kan jeg sige, at jeg da udmærket ved, at der er nogle, der mener, at bogen »I den bedste mening« er et værdigt punktum for en uværdig historie, men på samme måde er der nogle af disse 22 børn, der i dag er voksne, som har behov for en undskyldning fra den danske stat. Som tidligere sagt er det en god skik, at man siger undskyld, hvis man indser, at man har begået en fejl.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg føler alligevel, der var et par spørgsmål, jeg godt lige ville kommentere ganske kort. Jeg er helt klar over, at det er sent, men jeg skylder at svare på de spørgsmål, som man føler ikke blev besvaret helt i første runde af min svarreplik.

Hr. Frank Aaen og hr. Holger K. Nielsen havde et par meget centrale spørgsmål om arbejdsmarkedsreformen.

Hr. Frank Aaen spurgte om, hvordan det kan gå til, at folk kommer i arbejde med en kortere dagpengeperiode. Mit svar er for det første: Erfaringerne. Husk, at når man skal vurdere arbejdsmarkedsreform III, kan man kun vurdere den godt, som den fortjener, i lyset af arbejdsmarkedsreform I og arbejdsmarkedsreform II.

Den bedste argumentation for arbejdsmarkedsreform III er, at de to forudgående har virket. Jeg tror ikke, som jeg sagde før, at vi kunne være nået så langt ned med hensyn til ungdomsarbejdsløshed, som vi er nået, og jeg tror ikke, vi kunne have reduceret langtidsledigheden med to tredjedele uden de to reformer. Jeg tror heller ikke, vi kommer længere ned uden arbejdsmarkedsreform III.

Hvordan kan det så gå til, det med den kortere dagpengeperiode? Det kan det på følgende måde: De tre afgørende aktiveringsår er der fortsat. Man kan sige det sådan, at når man bliver arbejdsløs og man har været uafbrudt ledig i 12 måneder inden for det seneste halvandet år, får man i modsætning til i dag tilbud meget